

նախատէինք զքաղաքը, լիրբ, ժպիրհ եղանք, լի եւրոպական պահանջանք և պարծենկոտութեամբ: Ո՛վ կրնար մեզի մեր հասած օրը ըսել զայն: Եւ ո՞ր կէտի հասանք: Հասանք ինչուան հանդէս ընելու այն օրն՝ յորում ելանք աւստրիական Լոյտի պաշտօնարանէն՝ ընդ վառնա և ընդ Դանուբ նաւարկութեան երկու տոմակօք: Այլ այն հանդիսին մէջ սեաւ կէտ մը կար, և էր մեր Բերայի բարի բարեկամներէն բաժնուելուն տհաճութիւնն, որոնց հետ բոլոր այն իրիկունները խանդաղատանք անցուցինք: Ի՞նչ տխուր բան է այս միշտ ողջոյն ըսելու պարտքն, և միշտ խորտակել կապանս, և ամեն տեղ թողուլ իր

սրտէն փշուր մը: Չկայ ուրեմն արդեօք աշխարհիս մէկ կողմն ալ դիւլթիլ գաւազան մը, որով ես կարենամ օր մը, ՚ի սահմանեալ ժամու, զամենքն ՚ի միասին յերեան ամեկ՝ կահաւորեալ մեծ սեղանոյ մը բոլորտիքը՝ ընդ չորս հողմն երկրի փռուած իմ բոլոր բարի բարեկամներս, զքեզ ՚ի կոստանդնուպօլսոյ, Սանդորոյ, զքեզ յափանց Ալբրիկէի, Սէլամի: զքեզ ՚ի լեռնադաշտակաց Հուլանտայի, Դէն Պրինք: զքեզ, Սեկովիա, ՚ի կուստայկովիթէ, և զքեզ, Սաավե, տրա, ՚ի Դակոյէ, աղաղակելու համար որ զձեզ միշտ պիտի սիրեմ: Աւաղ, գաւազանն չի գտնուիր, և ՚ի նոյն կ'անցնին տարիներն և յոյսք ՚ի բաց կը թռչին:

Երչարուեակոյի.

Նորաստանը ժամացոյց մը: — Ի Պոսդըն՝ Գարիխդ անուամբ ժամացուցագործ մը, ներկայացուց այն քաղաքին մէջ իրմէ շինուած ժամացոյց մը, որ առաւօտը մասնաւոր ՚ի կանոնաւորեալ ժամու, կ'ողջունէ արշալոյսը զըւարթ ձայնով, ապա երեք անգամ թնդանօթ մը կ'արձըկէ, և կը ներկայացընէ մարդ մը որ կը խաղայ զանազան գունտերով որոնք օդոյն փոփոխութիւնք կը ցուցընեն: Եւ յիրաւի ոսկեղէն գունտն կ'իմացընէ պարզ օդը, արծաթեղէնն՝ մէզը և սեռան անձրեւը: Յետոյ կ'ին մը ձևաքը ծածանեալ դրօշով մը վերասացեալ մարդուն ընդ առաջ կ'ենէ, և դրօշին կախուելէն կը գուշակէ մրրիկ, կուրծքը մօտեցընելէն՝ կատարեալ հանդարտութիւն, և զայն քակուած թողլէն, կը նշանակէ զանազան հողմերը: Բաց աստի, ծուխ կ'արձըկէ, և առաւօտը, կէսօրը և իրիկունը 30

անձանց համար պատշաճ կերակուրը կու տայ: Վերջապէս սուլելով ճշդիւ կը հրաւիրէ զվաճառականս ՚ի սակարան, զանգակի հնչմամբ՝ զնաւաստիս ՚ի նաւահանգիստ, փողոյ ձայնով զգործաւորս յաշխատութիւն: Այս հրաշալի մեքենան անդադար գործոյ մէջ է, առաջաստից կտաւ կը հիւսէ, շուաններ կ'ողրէ, ցքի կը թորթօրէ: Մէկ մարդ միայն կը հսկէ կաթսային քով, և կարևոր նիւթը կ'ընձեռէ: Աւելցընենք նաև՝ որ իրիկուան դէմ չըթկայից անթերի նրաժշտութիւն մը կու տայ: Կը վառէ հրեղէն սիւն մը, որ կարող է լուսաւորելու փարոսի պէս շատ հեռու: Կրկին և կրկին հրացանաձգութեամբ ընդհանուր հանգստեան ժամանակը կը նշանակէ, և գոյնգոյն լապտերով մը լուսնային ամսական տեսիլները կը ցուցընէ: Ի՞նչ հրաշալիք: